

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Ivo Pospíšila a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **FLEET Control, s.r.o.**, se sídlem Smetanovo nábřeží 327/14, Praha 1, zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 8. 2019, č. j. 10 A 131/2018 – 48,

takto:

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 8. 2019, č. j. 10 A 131/2018 – 48, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce se podanou žalobou na ochranu před nezákonným zásahem domáhal toho, aby Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) uložil žalovanému povinnost zaslat přístupové údaje k datové schránce žalobce pověřené osobě ve smyslu § 8 odst. 6 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů (dále jen „zákon o elektronických úkonech“), P. K., a to do datové schránky této pověřené osoby. Pro případ, že by žalovaný od zásahu po podání žaloby upustil, domáhal se žalobce deklarace nezákonnosti zásahu žalovaného.

[2] Městský soud žalobu napadeným rozsudkem jako nedůvodnou zamítl. Ztotožnil se se závěrem žalovaného, že charakter obsahu písemnosti s přístupovými údaji k datové schránce neumožňuje doručení této písemnosti do datové schránky pověřené osoby. Přístupové údaje tvoří jedinečný identifikátor umožňující přístup do datové schránky a opravňující jejich držitele k využití všech jejích funkcionalit, přičemž v případě doručení do datové schránky pověřené osoby nelze vyloučit, že by se takové přístupové údaje dostaly do dispozice od pověřené osoby odlišné fyzické osoby. Existuje totiž možnost, že

pověřená osoba, které by žalovaný doručoval do její datové schránky přístupové údaje pro přístup do jiné datové schránky, pověří další osobu k přístupu do své datové schránky. Žalovaný tak nepochybil, pokud přístupové údaje k datové schránce žalobce zaslal pověřené osobě prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu, kterou žalobce ve formuláři žádosti o přidání této pověřené osoby uvedl (Čs. Armády 601, Praha 6).

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností. Namítá, že napadený rozsudek je postaven na nesprávném právním posouzení, neboť městský soud se mylně domnívá, že povaha přístupových údajů k datové schránce neumožňuje zasílat tyto údaje pověřené osobě do její datové schránky. Stejnou právní otázkou se již zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2019, č. j. 8 As 57/2019 – 57, v němž vyslovil závěr, že *„přístupové údaje do datové schránky se doručují dle § 10 odst. 1 a odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, do vlastních rukou. Pokud je adresát přístupových údajů držitelem datové schránky, doručují se tyto údaje do jeho datové schránky způsobem do vlastních rukou.“* Přístupové údaje k datové schránce tedy nemají takovou povahu, která by vylučovala využití informačního systému datových schránek k jejich doručování.

[4] Stěžovatel se dále zabývá vyvěšováním rozhodnutí soudů na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti souhlasí s městským soudem, že zvýšená ochrana přístupových údajů k datové schránce vyžaduje, aby se dostaly výhradně do dispozice pověřené osoby. Tento systémový požadavek plně reflektuje doručování prostřednictvím provozovatele poštovních služeb do vlastních rukou výhradně jen adresáta. V případě, kdy se nepodaří přístupové údaje vyzvednout v listinné podobě, je možné je převzít na kontaktním místě veřejné správy (Czech POINT). V současné době informační systém datových schránek ani po technické stránce neumožňuje generování přístupových údajů s přímým zasláním do datové schránky. V nejbližší budoucnosti pak žalovaný plánuje spustit nový systém přístupu do datové schránky bez nutnosti zasílání přístupových údajů či návštěvy kontaktního místa.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přípustná. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s ustanovením § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů.

[7] Po posouzení obsahu kasační stížnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

[8] Skutkově není sporu o tom, že stěžovatel požádal dne 11. 7. 2018 žalovaného prostřednictvím formuláře informačního systému datových schránek o zřízení přístupu ke své datové schránce ve prospěch pověřené osoby, P. K., bytem Č. A. X, P. X.

Přístupové údaje k datové schránce stěžovatele zaslal žalovaný pověřené osobě na danou adresu prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, přičemž v téže době měla tato osoba zřízenou a zpřístupněnou datovou schránku fyzické osoby. Předmětem sporu je právní otázka, jakým způsobem doručovat přístupové údaje do datové schránky pověřené osobě, která má zřízenou a zpřístupněnou datovou schránku.

[9] Jak upozorňuje stěžovatel, obdobnou právní otázkou se ve vztahu k doručování přístupových údajů primárně oprávněné osobě zevrubně zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2019, č. j. 8 As 57/2019 – 57, na který lze v podrobnostech odkázat (dostupný na www.nssoud.cz). Osmý senát dospěl k závěru, že v obecné rovině platí, že přístupové údaje k datové schránce by měly být doručeny pouze primárně oprávněnému k přístupu do datové schránky (konkrétní fyzické osobě) a nikomu jinému. Nicméně zákonodárce v § 10 odst. 1 zákona o elektronických úkonech stanovil, že přístupové údaje budou zasílány „do vlastních rukou“. Zákon o elektronických úkonech výslovně počítá s doručováním „do vlastních rukou“ prostřednictvím informačního systému datových schránek. I jednotlivé procesní předpisy s doručováním „do vlastních rukou“ počítají, a jedná se vždy o doručování důležitých dokumentů, u kterých si musí držitel datové schránky rozmyslet, komu je zpřístupní, protože k nim budou mít přístup všechny osoby, které k přijímání písemností do vlastních rukou pověřil. Pokud jde o riziko, že by se k přístupovým údajům dostala jiná osoba, než ta, již mají být přístupové údaje doručeny, toto riziko je velmi nízké a v mnoha ohledech srovnatelné s doručováním, které volí bez zákonné opory žalovaný. Pokud je tedy primárně oprávněná osoba držitelem datové schránky, doručují se tyto údaje do její datové schránky způsobem do vlastních rukou.

[10] V bodě [40] citovaného rozsudku soud uzavřel, že „závěry o doručování přístupových údajů do vlastních rukou primárně oprávněných osob se vztahují i na případy, ve kterých budou doručovány přístupové údaje do datové schránky pro pověřené osoby, které samy mají datovou schránku (viz shora citovaný § 10 odst. 3 zákona o elektronických úkonech, který hovoří o doručování přístupových údajů pro tyto osoby také do vlastních rukou).“

[11] Závěr městského soudu, že charakter obsahu písemnosti s přístupovými údaji k datové schránce neumožňuje doručení této písemnosti do datové schránky pověřené osoby, je tudíž nutné odmítnout jako nesprávný. Na tom nic nemění ani skutečnosti zdůrazňované žalovaným, tedy, že přístupové údaje je možné převzít též na kontaktním místě veřejné správy a v brzké době bude spuštěn nový systém přístupu do datové schránky. Tvrzené technické překážky doručování přístupových údajů jejich zasláním do datové schránky pověřené osoby žalovaný nijak nekonkretizoval, a nelze se k nim tudíž blíže vyjádřit.

[12] Otázka zveřejňování rozhodnutí správních soudů na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu se nijak nedotýká předmětu tohoto řízení, a Nejvyšší správní soud proto neshledal důvodu se jí v tomto rozhodnutí jakkoliv zabývat.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná. Napadený rozsudek městského soudu proto dle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, v němž je v souladu s ustanovením § 110 odst. 4 s. ř. s. právními závěry uvedenými v tomto rozsudku vázán.

[14] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. listopadu 2019

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu